

Тип псевдоним

1. Задаване на тип псевдоним

Нека T е име на тип. Типът **$T\&$** е тип псевдоним на T .

T се нарича базов тип на типа псевдоним.

2. Множество от допустими стойности – всички имена на дефинирани вече променливи.

Пример: Нека програмата съдържа следните дефиниции

```
int a, b = 5;
```

Множеството от стойности на типа **$int\&$** съдържа имената a и b . Променлива величина, множеството от допустимите стойности на която съвпада с множеството от стойности на даден тип псевдоним, се нарича променлива от този тип псевдоним.

3. Дефиниране

\langle дефиниция_на_променлива_от_тип_псевдоним $\rangle ::=$

$T\& \langle$ идентификатор $\rangle = \langle$ вече дефинирана променлива $\rangle;$ |

$T \&\langle$ var $\rangle = \langle$ defined_var_of_T $\rangle;$

където

T е име тип, а

\langle defined_var_of_T \rangle е име на вече дефинирана променлива от тип T .

Нарича се инициализатор.

Пример: Дефинициите

```
int a = 5;
```

```
int &s = a; //s- псевдоним на a
```

```
double r = 1.85;
```

```
double &s1 = r, &s2 = r; //s1 – псевдоним на r, s2- също
```

```
int& s3 = a, s4 = a; //s3- псевдоним на a
```

Дефинициите задължително са с инициализация – променлива от същия тип като на базовия тип на типа псевдоним.

Освен това, след инициализацията, променливата псевдоним не може да се променя като ѝ се присвоява нова променлива или чрез повторна дефиниция. Затова тя е “най-константната” променлива, която може да съществува.

Пример:

```
...
int a = 5;
int &s = a; // s е псевдоним на a
int b = 10;
int& s = b;          // error, повторна дефиниция
...
```

4. Операции и вградени функции - всички операции и вградени функции, които могат да се прилагат над първообраза, могат да се прилагат и над псевдонима ѝ и обратно.

Примери:

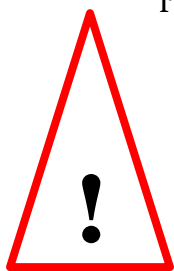
```
1. int a = 5;
   int &syn = a;
   cout << syn << " " << a << '\n';
   int b = 10;
   syn = b;
   cout << b << " " << a << " " << syn << '\n';
```

извежда

```
5   5
10  10 10
```

Операторът `syn = b;` е еквивалентен на `a = b;`.

```
2. int i = 1;
   int& r = i; // r и i са свързани с едно и също цяло число
   cout << r; // извежда 1
   int x = r; // x има стойност 1
```



```
r = 2; // еквивалентно е на i = 2;
```

Допълнение: Възможно е типът на инициализатора да е различен от този на псевдонима. В този случай се създава нова, наречена **временна**, променлива от типа на псевдонима, която се инициализира със зададената от инициализатора стойност, преобразувана до типа на псевдонима.

Например, след дефиницията

```
double x = 12.56;
```

```
int& synx = x;
```

имаме

x		synx	
	12.56	...	12
8B		4B	

Сега *x* и псевдонимът *synx* са различни променливи и промяната на *x* няма да влияе на *synx* и обратно.

5. Константни псевдоними

В C++ е възможно да се дефинират псевдоними, които са константи. За целта се използва запазената дума `const`, която се поставя пред дефиницията на променливата от тип псевдоним. По такъв начин псевдонимът не може да променя стойността си, но ако е псевдоним на променлива, промяната на стойността му може да стане чрез промяна на променливата.

Пример: Фрагментът

```
int i = 125;
```

```
const int& syni = i;
```

```
cout << i << " " << syni << '\n';
```

```
syni = 25;
```

```
cout << i << " " << syni << '\n';
```

ще съобщи за грешка (syni е константа и не може да е лява страна на оператор за присвояване), но фрагментът

```
int i = 125;
const int& syni = i;
    cout << i << " " << syni << "\n";
    i = i + 25;
    cout << i << " " << syni << "\n";
```

ще изведе

125 125

150 150

Последното показва, че константен псевдоним на променлива защитава промяната на стойността на променливата чрез псевдонима.

**Темата е направена по учебника на Магдалина Тодорова –
Програмиране на C++**